

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3375/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА из ..., чији је законски заступник отац ББ из ..., и ББ из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., ради изрицања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж2 15/2020 од 11.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж2 15/2020 од 11.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П2 116/2020 од 17.06.2019. године, усвојен је тужбени захтев па су према туженој изречене мере заштите од насиља у породици и то: забрана туженој да даље на било који начин узнемирава тужиоца; забрана туженој приближавања тужиоцима на удаљености мањој од 10 метара, под претњом прекршајног кажњавања, које ће трајати годину дана од правноснажности пресуде па убудуће, а могу се продужити све док не престану разлози због којих су одређене. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж2 15/2020 од 11.01.2021. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцима на име трошкова поступка исплати износ од 111.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је одбијен захтев преко досуђеног до траженог износа од 362.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 21.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је одбијен захтев тужилаца преко досуђеног до траженог износа од 89.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је изјавила ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући благовременост изјављене ревизије, на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде, а чланом 420. став 6. истог закона, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

У конкретном случају, туженој је првостепена пресуда достављена 14.10.2020.године. Жалбу против пресуде тужена није изјавила. Правноснажно другостепено решење донето је по жалби тужилаца на одлуку о трошковима поступка и туженој је достављено 01.03.2021. године. Тужена је поднела ревизију дана 17.05.2021. године, дакле по протеклу законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом.

Како је ревизија тужене неблаговремена, Врховни касациони суд је на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић